द्युतित्वेत्यादि। पुनः कीदृशं तोयधिं शशिना नक्तं रात्रौ द्युतित्वा दीप्तिमता सता रश्मिभिः परिवर्द्धितं वृद्धिं नीतं द्युतल्लङ् दीप्तौ व्युङोऽवोहमादेरिति वा कित्त्वाद्गुणाभावः मेरोराभोगं परिपूर्णतां जेतुमिव ततउच्चैरधिकं मुहुः पुनःपुनः दिद्योतिषुं द्योतनमिच्छन्तं उच्चैर्भूत्वा द्युतिमिच्छन्तं वा धातोरनेकार्थतया उच्चैरूर्द्ध्वं वर्द्धितुमिच्छन्तमिति केचित् द्युतेः सनि द्युत्स्वाप्योरिति खेर्ज्जिः पूर्व्वेण पक्षे कित्त्वाभावात् गुणः॥ १०७॥ भ०

विलोक्य सलिलोच्चयानधिसमुद्रमभ्रंलिहान् भ्रमन्मकरभीषणं समधिगम्य चाधः पयः। गमागमसहं द्रुतं कपिवृषाः परिप्रैषयन् गजेन्द्रगुरुविक्रमं तरुमृगोत्तमं मारुतिं॥ १०८॥

इति भट्टिकाव्येऽधिकारकाण्डे द्वितीयः काव्यस्य सप्तमः सर्गः॥ ७॥

विलोक्येत्यादि। कपिवृषाः कपिमुख्यामारुतिं हनूमन्तं द्रुतं परिप्रैषयन् व्यसर्ज्जयन् परिप्रपूर्व्वादिषुगतावित्यस्मात् हेतुमण्ण्यन्तात् लङिरूपं किं कृत्वेत्याह विलोक्य सलिलोच्चयान् सलिलोर्म्मीन् ऊर्द्ध्वञ्चीयतइत्यैरच् अधिसमुद्रं समुद्रस्योपरि अभ्रंलिहान् दूरमुच्छ्रितान् अधश्च पयः समधिगम्य ज्ञात्वा कीदृशं भ्रमद्भिर्म्मकरैर्भीषणं भयानकं भीषयतीति नन्द्यादित्वाल्ल्युः गमागमसहं गमनागमनयोग्यं मारुतिं गजेन्द्रस्येव गुरुर्व्विक्रमो यस्य ज०म०